

«Κλίμακα». ακτινογραφία της ψυχής.
π. Ανδρέας Αγαθοκλέους.

Βρισκόμαστε στην εποχή της ανάπτυξης σ' όλους τους τομείς που ευκολύνουν τη ζωή των ανθρώπων, αλλά και που ο άνθρωπος έχασε τον εαυτό του. Μια σύγχυση επικρατεί, αφού δεν ξέρει τι θέλει, δεν ισορροπεί μέσα του, δεν μπορεί να επικοινωνήσει με το διπλανό του.

Η Εκκλησία του Χριστού, με τα μέσα που κατέχει, μπορεί να συμπο-ρευτεί με τον άνθρωπο που ταλαιπωρείται αλλά θέλει τη θεραπεία του, να του αποκαλύψει τον τρόπο που θα βρει τον εαυτό του, το συνάνθρωπό του, το Θεό του.

Ασφαλώς, κανείς δεν μπορεί να δείξει το δρόμο στον άλλο, αν ο ίδιος δεν βαδίζει ορθά, όπως και να θεραπεύσει στηριγμένος μόνο

στη θεωρία. Οι άγιοι, ως παθόντες και μαθόντες, μπορούν να μας δείξουν με ασφάλεια την «οδό του Κυρίου», να μας αποκαλύψουν την πραγματική ασθένειά μας αλλά και να μας δείξουν την αληθινή θεραπεία.

Ένας τέτοιος άγιος, παλαιός και σύγχρονος, είναι ο άγιος Ιωάννης της Κλίμακος, που γιορτάζουμε στις 30 Μαρτίου. Όμως, επειδή με το σύγγραμμά του «η Κλίμακα», από το οποίο πήρε το επίθετο, βοηθά να ανακαλύψουμε τον βαθύτερο εαυτό μας, με τα κρυφά και φανερά πάθη του, ώστε να μετανοήσουμε όντως, δηλαδή να αλλάξουμε προχωρώντας πιο πέρα, η εκκλησία όρισε να το θυμόμαστε και την Δ΄ Κυριακή των Νηστειών.

Ήδη ευρισκόμαστε στο δεύτερο ήμισυ της Μεγάλης Σαρακοστής και πορευόμαστε για τη Μεγάλη Εβδομάδα. Η περίοδος αυτή είναι μια ευκαιρία για ανανέωση της ύπαρξής μας, για αυτογνωσία και μετάνοια.

Το βιβλίο «η Κλίμακα», αν και γράφτηκε για τους μοναχούς, μπορεί να διαβαστεί και από όσους ζουν μέσα στον κόσμο, με τις μέριμνες και τη διάσπασή του, αλλά επιθυμούν να γνωρίσουν σε βάθος τον εαυτό τους.

Είναι ως μια ακτινογραφία που δείχνει την αιτία της ασθένειας, το όντως πρόβλημα, αλλά και τον τρόπο υπέρβασής του. Δεν ενθαρρύνει τη ψευδαίσθηση, δεν κρύβει την πραγματικότητα, χωρίς, όμως, να οδηγεί στην απόγνωση προβάλλοντας το ακατόρθωτο.

Δεν στοχεύει στην εξωτερική «καλή συμπεριφορά», στην προβολή του «φαίνεσθαι» αλλά στην ομορφιά του «γίνεσθαι». Γι' αυτό, τα θέματα με τα οποία καταπιάνεται μιλούν για υπακοή, για μνήμη θανάτου, για αοργησία, μνησικακία, καταλαλιά, πολυλογία

και σιωπή, για γαστριμαργία, φιλαργυ-ρία, αναισθησία, όπως και για πραότητα, απλότητα, ταπεινοφροσύνη, ησυ-χία, προσευχή, αγάπη, πίστη και ελπίδα. Το τελευταίο κεφάλαιο αναφέρεται στον «Ποιμένα», σ'αυτόν, δηλαδή, που αναλαμβάνει το διακόνημα να καθο-δηγεί ψυχές «υπέρ ων Χριστός απέθανε», είτε ως ηγούμενος είτε ως πνευ-ματικός πατέρας.

Έτσι, μέσα στην ατμόσφαιρα της Μεγάλης Σαρακοστής, με τις πολλές και ποικίλες ακολουθίες, όπως και με τη φύση να ετοιμάζεται για την καρ-ποφορία, η προβολή του βιβλίου «η Κλίμακα» του Αγίου Ιωάννη, την Δ' Κυ-ριακή των Νηστειών, γίνεται υπόμνηση για την αναγκαιότητα της αυτογνω-σίας.

Γιατί με την αυτογνωσία θα φτάσεις στη γνώση του συνανθρώπου σου και με τη γνώση του πλησίον σου, που βλέπεις και ακούεις, θα γνωρίσεις τον αόρατο και ακατάληπτο Θεό με τον τρόπο και στο χρόνο που Εκείνος γνωρίζει, προσφέροντάς σου την προσωπική ανάσταση.

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>